

[Horn.]

imod søger man at begrænse antallet. Det var også derfor, man i sin tid afgav de særlige hold i husholdningsundervisning og syning, som sorterede under socialministeriet, som var væsentlig dyrere end dem, der arbejdede under undervisningsministeriet, og som skabte visse spektakler.

Det er kedeligt, at vi skal have denne strid om disse to klubformer; de bør kunne leve ved siden af hinanden. Men der er nogle, der ønsker at blæse op til en magtkamp mellem de to områder. Jeg er sikker på, at de to ministerier ikke ønsker, at denne strid skal uddybes. Derfor vil jeg gentage, og det har alle partier i denne sal tiltrådt i den omtalte betænkning ved at fastslå, at denne fritidsvirksomhed i almindelighed må høre under undervisningsministeriet, for det er ikke en forsorgsopgave, men en pædagogisk opgave.

Med disse bemærkninger kan jeg endnu en gang tilsige vor støtte til vedtagelsen af forslaget i den foreliggende form.

**Ninn-Hansen:** Den højtærede undervisningsminister kan ikke få mig til at gå ind på en diskussion om formuleringen af forslaget, som iøvrigt er fuldstændig rigtig; men jeg kan love den højtærede minister, at vi med tilsvarende opmærksomhed skal følge alle de former for skriftlige udfærdigelser, der fremkommer fra undervisningsministeriet i fremtiden, og med øjne, der er lige så kritiske som ministerens i dag, vil følge alt, hvad der kommer fra det ministerium, som den højtærede minister er chef for.

Det ærede medlem hr. Lysholt Hansen følte sig kaldet til at forsvare amsungdomsnævnene. Nu skulle man tro, at når det ærede medlem føler sig kaldet til at komme med et forsvar, at der så har været et angreb. Jeg kender ikke noget til et angreb mod amsungdomsnævnens almindelige virksomhed, men det er et spørgsmål, om amsungdomsnævnene over hele landet har fået den tilstrækkelige hjælp fra undervisningsministeren og hans ministerium. Jeg synes, den hjælp, de fik i begyndelsen, var begrænset. Loven blev stadfæstet den 11. juni 1954, og først 4 måneder efter, den 12. oktober, kunne ministeriet udsende et cirkulære, hvorefter amsungdomsnævnene og andre skulle rette sig; i betragtning af, at loven

var trådt i kraft den 1. august, synes jeg ikke, det var nogen særlig god hjælp i starten. Det er heller ikke mit indtryk, at man rundt om i amsungdomsnævnene synes, at man har den fuldstændige klarhed over, hvorledes det egentlig er, man skal administrere denne lov. Jeg tror, det kan blive nødvendigt at foretage ændringer i formuleringen af loven for at nå frem til klarere bestemmelser.

Det er en af de tanker, vi har haft med at foreslå denne udvalgsnedsættelse; undervisningsministeren må så have os undskyldt, hvis der bliver tale om sproglige rettelser, men det vil i dette tilfælde tjene et godt formål, nemlig det formål at give de folk, der skal administrere denne lov, bedre mulighed for at administrere den og for at vide, hvad det er, de skal gøre.

Vi har altså ikke noget imod, at man fortsætter decentraliseringen. Men når den højtærede undervisningsminister iøvrigt spørger, hvad det egentlig er, vi vil, vil jeg svare, at jeg synes, det ganske klart blev sagt såvel af det ærede medlem hr. Damsgaard som af mig: vi synes, man bør overveje omfanget af aftenskoleundervisningen; vi mener, at fag som de, der er nævnt, peddigrørsfletning, harmonikaspil, luftbøsseskydning, lystfiskeri o. s. v., ikke bør anerkendes, og at andre fag, som ligger på samme linie, heller ikke bør anerkendes. Om det kan gøres uden lovændringer, er tvivlsomt, men jeg tror, man gør det rigtige netop overfor amsungdomsnævnene, hvis man foretager sådanne ændringer, at fag af den karakter udelukkes.

Desuden har vi rejst spørgsmålet om lovens økonomiske virkninger, og på det punkt fik jeg ikke noget svar af ministeren. Jeg mener, ministeren i dag kunne sige mig, om det budget, man har lagt, har kunnet holde. Jeg har sagt, at jeg tvivler på det, og jeg har ikke spor imod, at det ærede medlem hr. Horn taler om, at jeg kom med mine sparetanker. Det synes jeg var rigtigt, og det vil jeg gerne gøre også i anden forbindelse. Imidlertid ved jeg ikke, hvorfor det ærede medlem hr. Horn drager tipsloven ind i denne debat; det, det drejer sig om dér, er en anden fordeling af tipsmidlerne, og jeg kan ikke se, at der kan være tale om letsindighed i den forbindelse. Vore spareønsker ligger også på andre områder. Jeg